

[Bomholt.]

foreningen og lade denne Forening afgive Erklæring paa Tro og Love? Jeg rejser blot Spørgsmaalet til nærmere Overvejelse.

Afsnit II handler, som man vil se, ikke blot om Saltvandsfiskere, men om Fiskere, der anvender Baad eller Fartøj til erhvervs-mæssigt Fiskeri, altsaa en videre Kreds af Fiskere. Afsnittet angaar i øvrigt Godtgørelse for Forbrug af Brændselsolie, og det fastsættes, at der skal betales 40 Kr. pr. t. Denne Ordning er tiltraadt af Fiskeriorganisationerne, og for saa vidt skulde der ikke blive nævneværdig Diskussion herom. Der kan vel nok, da Fiskere er Mennesker ligesom andre Mennesker, blive Tale om, at en saadan Ordning skal gennemføres saaledes, at der ikke sker illegitime Køb. Jeg gaar dog ud fra, at der ikke kan begaas større Fejlgreb inden for den korte Tidsfrist, Loven fastsætter.

Ordningen er kun gældende til 31. Marts 1940 i Overensstemmelse med de fleste andre Ordninger, vi gennemfører. Det, der tilstræbes, er, at Fiskerne skal have godtgjort en vis Procentdel, f. Eks. 80 pCt., af Forskelsbeløbet mellem Prisen paa Olie pr. 31. August og Prisen pr. Indkøbsdagen. Hvis Ordningen skal kunne administreres, maa vi utvivlsonst fastsætte et bestemt omtrentligt Beløb i Relation til den nuværende Prisforskel.

Lovforslagets Afsnit III omhandler Tilskud til hel eller delvis Udredelse af Krigsrisikopræmier i Perioden indtil 1. Januar, det vil sige den første 4 Maaneders Periode. Den enkelte Fisker skal efter Lovforslaget indsende Andragende til Fiskefartøjsafdelingen under Krigsforsikringen for danske Skibe, og denne Afdeling skal videresende Andragendet til Ministeriet med nærmere Indstilling. Det afgørende Kriterium er Vurderingen af den enkelte Fiskers Fortjeneste. Det hedder i Lovforslaget, at der skal gives Tilskud, dersom den paa-gældende har svigtende Fortjeneste — det er det Udtryk, der anvendes. Man kan maaske spørge, hvad der skal forstaas derved, om der ikke ved en saadan ikke nærmere fastlagt Bestemmelse gives for rigelig Mulighed for Skøn. Paa den anden Side kan man ogsaa ønske, at der just i et Tilfælde som dette er Plads for Skønnet. Det maa vel i øvrigt være saadan, at den Kommune, hvor Fiskeren bor, skal attestere de i Andragendet givne Oplysninger. Jeg udtaler Haabet om, at Ministeriet vil være large i Administrationen, saaledes at Udtrykket „svigtende Fortjeneste“ fortolkes velvilligt.

Jeg ved ikke, hvad det vilde koste at betale Krigsrisikopræmierne for samtlige Fiskere. Men vi kunde maaske faa det at vide i det Udvalg, der tænkes nedsat. Jeg synes, det er rimeligt, som Ministeren har gjort, at trække en Grænse mellem nogenlunde normal Fortjeneste og svigtende Fortjeneste, men det kan ikke nægtes, at der i det praktiske Liv kan opstaa visse Vanskeligheder over for en saadan Ordning. Jeg ved, at for Esbjergs Vedkommende er det saadan, at Udgifterne til Bropege, til Is og til Hyttefede forlods udgaar af det Beløb, der kommer til procentvis Deling mellem Kutterejeren og hans Medarbejdere, det vil altsaa sige, at Krigsrisikopræmien skal ud-betales af de 50 pCt., der tilfalder Baaden. Men hvis Krigsrisikopræmierne bliver for store — og de skal efter Sigende kunne naa helt op paa 1 000 Kr. pr. Baad pr. Aar —, kunde det jo tænkes, at der var de Kutterejere, der vilde læsse Krigsrisikopræmien over paa de Udgifter, der forlods afholdes inden Procentdelingen mellem Parterne, og i saa Fald var det Partsfiskerne — de burde egentlig kaldes Procentfiskere —, der kom til at betale en Del af Krigsrisikopræmien. Det er i hvert Fald et Forhold, man maa være klar over, inden Linien helt fast-lægges.

Det kunde i øvrigt ogsaa være ønskeligt at faa Underretning om den tilsvarende Lovgivning, der er gennemført i Norge og Sverige. Saa vidt jeg ved, har man der gennemført den Ordning at betale hele Krigsrisikopræmien. I det Selskab, her er Tale om, er der anbragt store Statsmidler. Hidtil er Gud ske Lov kun een Baad gaaet ned, og hvis ikke Fiskerflaaden rammes af vderligere Tab, vil det sige, at Staten dog ikke vil faa saa store Udgifter i Anledning af Krigsrisikopræmierne. Saafremt Staten vil gaa ind for at betale samtlige herhen-hørende Beløb, vilde jo alligevel Hovedparten af Præmiebetalingerne kunne spares.

Da flere af de Bestemmelser, jeg her har omtalt under Lovforslagets tre Afsnit, er kortfristede, vil vi formentlig, saafremt Krigen varer ved, i Løbet af nogle Maaneder blive stillet over for en Forlængelseslovgivning med større eller mindre Ændringer, og vi vil da til den Tid kunne se, hvad Erfaringerne har vist os.

I en Redegørelse fra Vestjysk Fiskeriforening hedder det, at Fiskerierhvervet i Modsætning til andre Erhverv ikke er i Stand til at lægge Krigsforsikringspræmierne paa sine Produkter, da langt den betydeligste Del af Handelen foregaar i Kommission. Det er jo helt rigtigt; her gaar den